

Sen Olunca

– Mehmet ÖZMEN · 12 Aralık 2009

Ümitsiz yarınları kucaklarım
Şiirlerle,hasretini yoklarım
Gül misali kapında solarım
Gözlerimden akan yaş
SEN OLUNCA...

Hüzünle başlar geceler
Dilim,ismini heceler
Sana yazılır en güzel şiirler
İçimde ki duygu
SEN OLUNCA...

Dualar ederim yokluğunda
Susar umutlar,kalpgahımda
Kıyılar baharlar,kimsesiz sabahlarda
Kanımda dolaşan
SEN OLUNCA...

Boyun bükerim kimsesizliğime
Kar yağar her gece; hasretine
Senden kalmış hüzünlü türküler içimde
Türküleri söyleten
SEN OLUNCA...

Dalar gözlerim hayaline
Bakar, içerlenirim resimlerine
Kader midir ?Bilmem nasıl bir bilmece
Talihimi yazan
SEN OLUNCA...

İlham kaynağı olur,gülüştün
Sen gülerken,ağlar oldu;iki gözüm
Her defasında;sitemdir sözüm
Gücendiğim
SEN OLUNCA...

Bir uzun bakış derim sevdamıza
Beni mecnun sanır;seni leyla bilirler bu hayatta
Gezer dururum,hasretin çarmağında
Çölde su
SEN OLUNCA...

Adresi belli olmayan, mektuplar yazarım
Bazen elifle başlar,ye vardır sonunda
İlah-i bir aşk gibidir,bu asırda
Rabbimin yarattığı
SEN OLUNCA...

Adaklar adarım,geleceğin güne
Kurban olsun aşıklar,sana ve ismine
Gözlerin geldi aklıma,bu gecede
Rüyalara giren
SEN OLUNCA...

Yıgılır kalırım,bir köşede
Çileymiş derim,her seferinde
Kulaklarımda tekbirsin;gözüm sende
Musallada yatan
SEN OLUNCA...

Doğmaz hiç bir güneş bu sevdaya
Ağlar bir garip,sokak başlarında
Bir tutam saçın avuçlarımda
Toprakta yatan
SEN OLUNCA...

Bir yetim feryat eder,her gece
Alır sırtıma gezdiririm gece gece
Göz yaşlarım park köşelerinde
Yetimin annesi
SEN OLUNCA...

Ben yazarken,ölürüm bu şiirleri
Seni tanıyan;öldü bilir, beni

Okuyanlar çok ağladı,senli şiiirleri
Şiiirlerde adı geçen
SEN OLUNCA...
SEN OLUNCA...

"Kaybettiđim sen olunca..."

MEHMET ÖZMEN (12.12.2009)